

mig til den Henstilling, som i saa Henseende laa i det ærede Medlems Udtalelse, at det ærede Udvalg endnu vil kunne komme til et andet Resultat ved nærmere Overvejelser mellem 2den og 3dje Behandling, og det skulde i saa Tilfælde glæde mig. Jeg tror ganske vist endnu ikke, at man er paa den sikre Side, naar man i dette Forhold beroliger sig med Humaniteten. Jeg synes, man hellere maatte anvende Humaniteten paa den anden Led, saa at man sagde: de gifte Kvinder, som ifølge deres Fødsel eller ifølge Lovens øvrige Regler have dansk Indfødsret, bevare denne, selv om de mere eller mindre uforvarende komme i Ægteskab med en Mand, som ikke har den, og skal der saa endelig være lige Ret til begge Sider, saa at Følgen deraf maa blive, at den fremmede Kvinde, som gifter sig med en dansk indfødt, ikke uden videre derved opnaar dansk Indfødsret, saa kunde man der berolige sig med Humaniteten, saaledes at man gaar ud fra, at den paagældende Kvinde da vil kunne faa dansk Indfødsret ved Lov, og hvis hun ikke søger den eller ikke faar den, alligevel vil blive behandlet saa human, som det efter Omstændighederne er muligt. Det vilde tilfredsstille mig mere, om man *der* henviste til Humaniteten, end om man gør det her, hvor der ligefrem er Tale om Fortabelse af en Ret, Hustruen nu har, og som jeg ikke synes, der er Grund til at berøve hende, idet jeg ligesom det ærede Medlem i ethvert Forhold ønsker at behandle hende som en selvstændig Personlighed.

Ordføreren (N. I. Jensen): Det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (N. J. Larsen) rettede nogle Bemærkninger til mig som Udvalgets Ordfører, og jeg skal kortelig besvare dem, for saa vidt som de ikke allerede ere besvarede af den højt-ærede Indenrigsminister. Den første var den, at den Forandring, som vi have foretaget i § 2, ikke gik ud paa andet, end at vi have forandret den nugældende Aldersgrænse, 18 Aar, til 19 Aar. Efter de gamle Bestemmelser i Indfødsretten af 1776 har enhver, som er født her i Landet og bliver her i Landet til 18 Aars Alderen, derved erhvervet Indfødsret, men det er jo ikke

Tilfældet efter den ny Bestemmelse, hvorefter den paagældende skal tage Bestemmelse om, hvorvidt han vil have Indfødsret eller ikke. Vi have da i Overensstemmelse med den svenske Lov sat eet Aar efter Myndighedsalderens — her den personlige Myndigheds Indtrædelse — i hvilken Tid vedkommende har Lejlighed til at overveje og tage Bestemmelse om, hvorvidt han vil have dansk Indfødsret eller ikke. Denne Overvejelsetid eller Bestemmelsestid kan man jo ikke tillægge ham, inden han har naaet den personlige Myndighedsalder, som han jo først naar ved attenaaers Alderen. — Med Hensyn til de Udgifter, som Statskassen mulig kan paadrage sig ved denne Lov, skal jeg ærlig bekende, at Udvalget ikke har taget dette Spørgsmaal under Overvejelse. Skønt vi have talt om Forholdene vedrørende Fattigvæsenet og gennemgaaet disse Forhold temmelig nøje, have vi alligevel ikke tænkt paa, om der tilnærmelsesvis kunde foretages nogen Opgørelse af, hvilke Udgifter Lovforslaget eventuelt kunde medføre. Jeg for mit Vedkommende har vel tænkt derover, men det har staaet for mig som temmelig umuligt at komme til et nogenlunde paalideligt Resultat med Hensyn til disse Overvejelser. — Saa udtalte det ærede Medlem sig om, hvad der maatte anses for det vigtigste med Hensyn til dette Lovforslag, om det vigtigste var den ubetingede Ret, som Indfødsretten giver til at være paa Landets Territorium, eller om det vigtigste var de andre Goder, som Indfødsretten medfører. Det ærede Medlem mente, at det første, den ubetingede Ret til Ophold paa dansk Territorium var Indfødsrettens største Gode. Deri er jeg ikke enig med det ærede Medlem. Dette at have en ubetinget Ret til at opholde sig paa dansk Territorium, kan man, saa vidt jeg ved, faa, uden at man har Indfødsret. Nej, alle de øvrige Rettigheder, man opnaar ved Indfødsretten — samtidig med, at man naturligvis ogsaa paadrager sig de Forpligtelser, der paahvile ethvert Individ, som tilhører vort Samfund — anser jeg for at være af den allervæsentligste Betydning. Uagtet det jo egentlig ikke er et Spørgsmaal, som foreligger ved denne Lovs Behandling, skal jeg dog gøre opmærksom